

Enhver Hest, som efter Dyrlægens Erklæring er besægt med Snive eller Springorm, skal dræbes. Opstaar der Mistanke, om, at Snive er udbrudt i en Besætning, og give Omstændighederne Grund til at befrygte, at Smitten derfra kan have forplantet sig videre i større Omfang, kan Politimesteren, dog kun saafremt Veterinærhyfikus eller det veterinaire Sundhedsraad deri erklære sig enige, lade den eller de mistænkte Heste nedslaae, for at komme til Rished i Sagen.

De Dyr, som saaledes dræbes, skule obduceres, og de derom optagne Forretninger gennem Amtet uden Ophold indsendes til Indenrigsministeren. Eier en er berettiget til inden en af Politimesteren bestemt Frist for egen Regning, at tilkalde en examineret Dyrlæge til at være tilstede ved Obduktionen og deltage i Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om Dyret har været angrebet af den angivne Sygdom. Viser der sig Tvivl eller Meningsforskjel herom imellem Dyrlægerne, afgjøres Sagen af det veterinaire Sundhedsraad.

Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene tagere af 3 af ham dertil udvalgte Mænd. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den virkelige eller formodede Smitsot, der foranlediger denne; i Belpbet afdrages Værdien af Dyret i dræbt Tilstand. Den saaledes udfundne Sum udbetales Eier en fuldtud, saafremt Obduktionen giver det Resultat, at Dyret ikke var angrebet af nogen af de i nærværende Paragraf ommeldte Sygdomme; i modsat Fald tilkommer der ham kun $\frac{2}{3}$ af den nævnte Sum.

Saafremt Eier en selv ved sit Forhold maatte have givet Anledning til, at et nedslaaet Dyr er blevet angrebet af den paagældende Sygdom, fortaber han den Ret til Erstatning af det Offenlige, der ellers vilde have tilkommet ham.

Erstatningen samt Udgifterne ved Taxationen og Nedslagningen udredes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen paa Landet af Amtsrepartitionsfonden, i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder af Kommunens Kasse, hvis Udlæg udenfor Kjøbenhavn derefter blive Gjenstand for Fordeling paa Amtets samtlige Kjøbstæder.

§ 9.

Opstaar der Formodning om, at en Hund er angreben af Hundegalskab, skal saadant uopholdelig anmeldes i Kjøbenhavn for Politidirektøren, i de øvrige Kjøbstæder for Politimesteren og paa Landet for Sognefogden, der have at paase, at Dyret strax forsvarlig læntes og afspærres, samt at foranledige, at det snarest muligt undersøges af en Dyrlæge; kun saafremt forsvarlig Væntning og Afspærring ikke kan finde Sted, skal det strax dræbes. Erklærer Dyrlægen Hunden for gal, bliver den ligeledes strax at dræbe. Den dræbte Hund obduceres, og Forretningen indsendes uden Ophold til Amtet (i Kjøbenhavn til Politidirektøren). Enhvert Dyr skal, naar det er blevet bidt af en gal Hund, enten dræbes eller holdes indespærret paa en saadan Maade og i saa lang Tid, som af Politimesteren bestemmes. Har et Dyr været angrebet af Hundegalskab, maa dets Kjøb ikke anvendes til Føde for Menneker eller Dyr.

Naar der paa en Egn er forekommet et enkelt eller dog kun nogle faa Tilfælde af Hundegalskab, kan Amtmanden (i Kjøbenhavn Politidirektøren) ved en offentlig Rundgjørelse paahyde, at i et nærmere betegnet Distrikt alle Hunde, der ikke ere lænkede, skule, indtil Paabudet ved en lignende Rundgjørelse atter ophæves, være forsynede med Mundkurve af nærmere angiven Beskaffenhed. Alle løsgaaende Hunde, der ikke ere forsynede med de foreskrevne Mundkurve, skule da ved Politiets Foranstaltning optages og dræbes inden Forløbet af 3 Døgn, saafremt de ikke inden den Tid ere blevne indløste imod Erlæggelse af de paaløbne Omkostninger.